ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 7 సంచిక : 7 పుష్యం : 19-20 20-12-2001

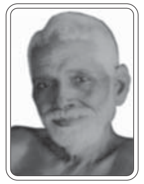

RAMANA BHASKARA
TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE
PAGES : 16

VOL : 7 **ISSUE : 7**

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 24589, 24689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - **PALAKOL**
☎ 08814 - 22438, 24278

నిజమైన సుఖం

హృదయములో సత్యము ఉన్నది. అది ఆవిష్కరించబడినప్పుడు నిజమైన సుఖంవరిస్తుంది. పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు, విచారణలు ఇవన్నీ హృదయములోని సత్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి మాత్రమే. సత్యము, సుఖము డబ్బుకి బొమ్మ, బొరుసులాంటివి. సుఖం లోకములోలేదు, హృదయములోఉన్నది. హృదయములో వెదికితే అది దొరకుతుంది. హృదయమునకు మరొకపేరు ఆత్మ. ఆత్మసుఖము సహజమైనది, స్వతంత్రమైనది, నిర్మలమైనది, నిశ్చలమైనది. వదిలించుకోవలసింది భ్రమ, పొందవలసింది సుఖం. అదే మన నిజస్వరూపం; అదే మానవజీవిత గమ్యము. ఆత్మసుఖం పొందుటకు యోగము అవసరము. ఏతలంపు దేహముతో తాదాప్త్యము పొందుచున్నదో దానిని పరిశీలించి, పరిశోధించి, విశ్లేషించి ఆ ప్రథమ తలంపునుండి విడుదలపొందుట మాత్రమే యోగము, భక్తికూడా అదే. ఈ మూలతలంపునుండి విడుదల పొందుటకు నమ్రత, లోతైన ఆలోచన ముఖ్యము. శుభకర్మలు సుఖంతోపాటు కీర్తినికూడా తెచ్చిపెడతాయి. వాసనలన్నిటిలోనికి దేహవాసన బలీయమైనది. మానవుడు దురభ్యాసములతో పోరాడి వాటిమీద అంతిమ విజయం సాధిస్తే దేహవాసన నశిస్తుంది. నిరంతరము భగవంతుని రూపమును ధ్యానిస్తూ ఆయన నామమును స్మరించటంవలన పవిత్రత, ఏకాగ్రత, వినీతత ఇవన్నీ వస్తాయి. దేహవాసనను నిరంతరము నిరసించుటకు భక్తి అవసరము. భక్తిలేనివాడికి ముక్తి సుఖం దొరకదు. పరిణామంలో భక్తి జ్ఞానముగా మారుతుంది. జ్ఞానికానివాడు సుఖికాలేడు. జ్ఞాని తలంపులు, మాటలు, చేతలు పరమపవిత్రంగా ఉంటాయి. సమాజ పురోగతికి సహకరిస్తాయి. దేహాభిమానము నశించిన మానవునిద్వారా మానవాళికి దివ్యత్వము అందుతుంది. కోరికలు, ఆసక్తులు, ఆందోళనలు పలచబడతాయి.

పురుషార్థములలో ధర్మము మొదటిది. ధర్మబద్ధముగా జీవించుటవలన బుద్ధి శుద్ధి అవుతుంది. శుద్ధి వలన సుఖము వస్తుంది. బుద్ధిని కేవలం స్వార్థానికి వినియోగించుకొంటే అది మలినమవుతుంది. మలినబుద్ధి మానవుడిని బంధిస్తుంది. బంధములోనుంచి దుఃఖము వస్తుంది. స్వార్థమే పరమార్థంగా జీవించేవారికి ఈనాటికైనా, ముందునాటికైనా సుఖము అందనేఅందదు. కోరిక, కోపము ఈరెండూ మానవుడిని సమాజమునకు దూరము చేస్తాయి. చేతిలోఉన్న పనిని ప్రేమించి, దైవాన్ని స్మరించి కోపమును తగ్గించుకోవాలి. కోపము నిప్పలాంటిది. అందులో కాలిపోయేవాడికి మనోవికాసము కలుగనేకలుగదు. ధర్మానుగుణముగా జీవించుటవలన రాగద్వేషములనుండి విడుదల పొందవచ్చును, సుఖమునుకూడా పొందవచ్చును. ఆత్మసాక్షాత్కారమునకు ధర్మము పునాది. ధర్మము జీవితవిధానము. ధర్మమును ఆచరించుటవలన సుగుణములు వస్తాయి, దుర్గుణములు పోతాయి. కర్తవ్య కర్మను త్యజించకూడదు. కర్మకు, సుఖమునకు విరోధములేదు. కర్మలో సుఖాన్ని పొందాలి. కర్మను త్యజించినవాడికి ఇహము, పరము రెండూకూడాలేవు. పనిసంస్కృతిని అలవర్చుకోవాలి. బలహీనులకు, బద్ధకస్తులకు ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జన సాధ్యముకాదు. జ్ఞానములో సుఖము ఉన్నది. అజ్ఞానములో దుఃఖముఉన్నది. జ్ఞానోదయమయ్యేవరకు ప్రకృతి విడిచిపెట్టదు, నిజమైన సుఖం అందదు.

\- సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

ఈ సంచికలో...... **సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు**

28-11-2001 పాతళ్ళమెరక 3
09-12-2001 పాలకొల్లు 12

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ది. 28-11-01, పాతాళమెరక)

కె.వి.కె. రాజుగారి జయంతి సందర్భంగా జరిగిన సభలో సద్గురు శ్రీనాన్నగారి కోరికమేరకు మొదట శ్రీ రామకృష్ణగారు ప్రవచనము చేసారు. శ్రీ రామకృష్ణగారు ఇంతకుముందు పశ్చిమగోదావరి కలెక్టర్‌గా పనిచేసారు. శ్రీ రామకృష్ణగారు భక్తులు, ముముక్షువులు.

శ్రీ రామకృష్ణగారి ప్రవచనము

భగవాన్ శ్రీ నాన్నగారికి శిరస్సువంచి సహస్ర ప్రణామములు అర్పిస్తున్నాను. ఆత్మస్వరూపులైన సోదర సోదరీమణులకు నా హృదయపూర్వక నమస్కారములు అందజేస్తున్నాను. సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు జ్ఞానసముద్రులు. అజ్ఞానంవలన వచ్చే అలలయొక్క కదిలిక లేకుండా ఉన్న శాంతస్వరూపం ఆయనది. సాధన ఎంత ఉన్నప్పటికికూడా ఆత్మావలోకనం జరగాలంటే గురువు అనుగ్రహం కావాలి. ఈ అనుగ్రహం అనేక రకాలుగా కలగటానికి అవకాశం ఉంది. గురువు అనేక రకాల దీక్షలు ఇస్తూఉంటారు. మచ్చదీక్ష, కమటదీక్ష, కుక్కుటదీక్ష ఇలా రకరకాలుగా ఉంటాయి. చేప గుడ్లుపెట్టి వాటిని చూస్తూ అలా నీటిలో ఈదుతూఉంటుంది. దృష్టిమాత్రంచేతనే అవి పిల్లలు అయిపోతాయి. సద్గురువుయొక్క దృష్టి మనమీద పడితే చాలు దాని ఫలితం మనమీద ఉంటుంది. కమటదీక్ష అంటే తాబేలు ఒడ్డుకువచ్చి గుడ్లుపెట్టి మరల సముద్రంలోనికి వెళ్ళిపోతుంది. ఆ గుడ్లు ఎలా పిల్లలు అవుతాయి? తల్లి తాబేలు మనస్సులో అనుకొంటుంది అట ఆ గుడ్లు ఏ ఆపదలేకుండా చక్కగా పిల్లలు క్రింద మారాలి అని అనుకొంటుందట. అందుచేత సద్గురువు దగ్గర మనం మసలుకొనే విధానాన్నిబట్టి ఆయన మనస్సులో మనం స్థానం సంపాదించుకొంటే ఆయన ప్రత్యక్షంగా లేకపోయినప్పటికి మనకు జ్ఞానం కలగటానికి అవకాశంఉంది. కుక్కుటదీక్ష అంటే కోడిగుడ్లుపెట్టి వాటిమీద పొదిగి వాటికి వెచ్చదనం చేకూర్చితే అవి పిల్లలు అవుతాయి. ఆ రకంగా గురువులు దగ్గరగా పెట్టుకొని వారికి ప్రతీనిత్యం ఉపదేశంచేస్తూ, ఫిజికల్‌గాకూడా సంబంధం పెట్టుకొంటూ వారిని కృతార్థులు చేసే అవకాశం ఉంది. ఇవి దృష్టిలో పెట్టుకొని శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనంఉందిఅంటే అంతదూరంనుండి రావటానికి కారణం ఏమిటిఅంటే వారి అనుగ్రహదృష్టి కలిగితే ఏనాటికయినా మన సాధన ఫలిస్తుంది అనేటువంటి ఒక ధృడమైన విశ్వాసం వలన ఇక్కడకు వచ్చి ఈ సభలో పాల్గొనాలి అని అనుకొన్నాను. అయితే వారికిఉన్న

కారణంలేని ప్రేమవలన, కరుణవలన నాకు ఇక్కడ మాట్లాడటానికి అవకాశం ఇచ్చారు. ఏదైనా విషయంగురించి తెలిసినవారు చెప్పవచ్చు. కాని తెలియనివారుకూడా చెప్పవచ్చు గురువు అనుగ్రహంవలన అని ఇప్పుడు ఇక్కడ ఋజువవుతోంది. దీనినిబట్టి గురువు అనుగ్రహం ఎలా ఉంటుందో మీకు తెలిసే అవకాశంఉంది. పొలం దున్నుదామని నాగలిని సాపుచేస్తూఉంటే దానిక్రింద అనుకోకుండా ధనందొరికిందట. చాలా దాహంగాఉంది ఏదో నీరు దొరికితే చాలు అనుకొంటూఉంటే దేవలోకంలోఉన్న గంగానదిలోఉన్న నీరు దాహం తీర్చుకోవటానికి పట్టుకొనివచ్చిఇచ్చారట. ఆవిధంగానే మన మనస్సు అనేక రకాలుగా విచ్ఛేదం పొందుతున్న పరిస్థితులలో ఈ రమణమార్గమును మనకు అందించటానికి నిరంతరం కృషిచేస్తూ, ఆ మార్గంలో నడవటానికి మనకు అవకాశం కల్పిస్తున్నారు సద్గురు శ్రీనాన్నగారు. జ్ఞానం సామాన్యమైన విషయంకాదు. భక్తి తొందరగా అర్థమవుతుంది. భక్తిలో పరిణితిచెందితే మార్గం కనిపించటానికి అవకాశంఉంది. అలా తిన్నడికి కనిపించిందట. చెప్పలతో శివలింగాన్ని శుభ్రం చేసాడు, నోటిలో నీరుపోసుకొని పుక్కిళించి ఊసి అభిషేకం చేసాడు, కొంచెం తిని వదిలేసిన మాంసపుముక్కను నైవేద్యంగా పెట్టాడు. అయినాకూడా స్వామి అతనిని అనుగ్రహించాడు ఎందుచేతనంటే అతనిలోఉన్న ఏకాగ్రతవలన. జ్ఞానం అనేటప్పటికి భక్తిలో పరవశించి చివరకు అగ్రం చేరితోతప్ప జ్ఞానంలోనికి రావటంకష్టం. అటువంటి జ్ఞానమార్గాన్ని శ్రీ నాన్నగారు ఉద్బోధిస్తున్నారు. అయితే జ్ఞానమార్గం గురించి చెపుతున్నారు మేమువింటున్నాము. దీనివలన ఏమైనా ఉపయోగం ఉంటుందా? ఇదే నారదుడు ఒకసారి విష్ణుమూర్తిని అడిగాడట. సత్సంగంవలన ఉపయోగం ఏమిటి? మహాత్ములను చూడటంవలన పాపరాశి అంతాపోతుంది అంటున్నారు ఏమిటి అనిఅడిగాడు. అప్పడు విష్ణుమూర్తి నీవు ఒక పనిచెయ్యి. కర్ణాటకదేశంలో పురుగుకు ఒక పిల్ల పుట్టింది దానిని చూసిరా అనిచెప్పాడు. నారదుడు వెళ్ళాడు ఆ పిల్లనుచూసాడు. వెంటనే ఆ పిల్లచనిపోయింది. నారదుడు తిరిగివచ్చి విష్ణుమూర్తితో ఇంతపనిచేసారు ఏమిటి నేను చూసినవెంటనే ఆ పిల్ల చనిపోయింది అన్నాడు. అయితే ఒకపనిచెయ్యి పాండ్యదేశంలో ఒక ఆవుకు దూడపుట్టింది దానిని చూసిరా అన్నాడు. నారదుడు వెళ్ళాడు ఆ దూడను చూసాడు. ఆ దూడ వెంటనే చనిపోయింది. తిరిగివచ్చి ఏమిటి ఇలాచేస్తున్నారు నా మూలంగా ఇవిఅన్నీ చనిపోతున్నాయి అన్నాడు. అయితే ఈసారి ఇంకోరాజ్యంలో రాజుగారికి అబ్బాయి పుడతాడు ఇప్పడే నువ్వువెళ్ళిచూడు అన్నాడు. నారదుడు సందేహించాడు. ఇప్పటికే ఇద్దరిని చంపాను ఇంకవద్దు అంటాడు. అలాకాదు ఈసారి వెళ్ళు నీకు సరియైన సమాధానం దొరుకుతుంది అని విష్ణుమూర్తి చెప్పారు. నారదుడు వెళ్ళాడు. ఆ పిల్లవాడు నారదుని చూసిన వెంటనే మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. అప్పడు నారదుడు

పిల్లవాడితో సత్పురుషులను చూడటంవలన చాలా ఉపయోగం ఉంటుంది అని మా తాతగారు చెప్పారు దానిగురించి నిన్ను అడగమన్నారు అని చెప్పాడు. అప్పుడు ఆ పిల్లవాడు చెప్పాడు అయ్యా! మీరు మొదటిసారి చూసినప్పుడు నేను పురుగుక్రింద పుట్టాను ఎప్పుడైతే మిమ్మల్ని చూసానో ఆ జన్మ విమోచనం అయ్యింది. లేకపోతే చాలాకాలం ఆ పురుగుకింద బతికి నానా అవస్థలు పడవలసివచ్చేది. తరువాత ఉత్తమమైన జన్మ ఆవుదూడకింద పుట్టాను. తరువాత మళ్ళీ మీరు కనిపించారు. మహానుభావులు మీరు కనిపించారు కాబట్టి వెంటనే ఆ జన్మపోయింది. ఇప్పుడు రాజుగారి ఇంటిలోపుట్టాను మహారాజును అవుతాను ఇదిఅంతా మిమ్మల్ని చూడటంవలననే కలిగిందికదా అందుచేత సత్సాంగత్యంవలననే ఇది కలుగుతుంది అని చెప్పాడు. అందుచేతనే విష్ణుమూర్తి ఇలాచెప్పాడు అని నారదుడు అనుకొన్నాడు. నాన్నగారి ప్రవచనములో కొన్ని విషయాలు మనకు అర్ధం అవ్వవచ్చు, కొన్ని విషయాలు అర్థంకాకపోవచ్చు అంతస్థాయి అందరికి ఉండకపోవచ్చు. వారి చూపుమన మీదపడితే, వారి మాట మనంవింటే దానివలన మనకు ఆత్మావలోకనం కలిగే అవకాశములు చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయి. ఆ ఉద్దేశంతో నేను ఇక్కడకు రావటం జరిగింది. అయితే చెప్పింది వినటంకంటే దానిని ఆచరించటంలోనే కష్టం మనకు కనబడుతూ ఉంటుంది. ఒక ధనవంతుడు చాలా ప్రవచనములు విన్నాడు. ఆయనకు మరణసమయంలో ఏదో చెప్పాలి అని చూస్తున్నాడు కాని మాటరావటంలేదు కొడుకులు ఏమనుకొన్నారు అంటే ఈయన ఎక్కడో ఏదో దాచిపెట్టి ఉంటాడు అది చెప్పటానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నాడు అనుకొన్నారు. మాటవస్తే అదిచెపుతాడు అని వైద్యులను పిలిపించి చాలా డబ్బు ఖర్చుపెట్టి మందులువేసారు, అప్పుడు మాటవచ్చింది. ఆయన ఏమిచెప్పాడుఅంటే ఎదురుగా చూపించి అక్కడ చీపిరిని కుక్క పాడుచేస్తోంది జాగ్రత్తగా చూసుకోండి అనిచెప్పాడు. అంటే విషయములు వినటం వేరు, వాటిని అమలుజరపటంవేరు. దైనందిన జీవితంలో మనలో కామక్రోధములు ఎంతవరకు ఉన్నాయి, వాటిని తగ్గించుకోవటానికి మనం ఎంతవరకు ప్రయత్నం చేస్తున్నాముఅని జాగ్రత్తగా చూసుకొంటే తప్ప మనం అభివృద్ధిని సాధించటం కష్టం. ఈ రకమైన Self assessment చేసుకోవటానికి గురువాక్యం ఉపయోగపడుతుంది. గురువాక్యం వినటంవలన మన మనస్సు ఎప్పటికప్పుడు refresh అవుతూఉంటుంది. గురువు అనుగ్రహం మనమీద కలగాలంటే మన నడవడికలో ఏమార్పులు చేసుకోవాలో ఎప్పటికప్పుడు చూసుకొంటూ ఆ రకమైన మార్పులు తెచ్చుకొంటూ గురువుయొక్క వాక్యం విన్నట్లయితే వెంటనే మనలో అభివృద్ధి రావటానికి అవకాశం ఉంది. మనం ఏదైనా చేయటానికి ఈ మానవజన్మలోనే అవకాశంఉంది. అందువలన ఈ మానవజన్మను సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. గురువు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు అనే భావన నిత్యం ఉండాలి. ఈ మానవజన్మ వచ్చినందుకు జీవన్ముక్తి కలగటం అనేది పరమావధి అని పెద్దలు చెపుతారు. శరీరం ఉండగానే ముక్తికలిగితే ఆ ఆనందం వర్ణించటానికి వీలులేనిదిఅని చెపుతారు కాని మనలోఉన్న గుణాలవలన మనం ఏదిచేసినా మనమే ఈ పనిచేస్తున్నాము, ఈ శరీరమే ఈ పనిచేస్తోంది అనేభావన కలిగిఉంటాము. అది పోగొట్టుకోవటం కష్టం ఎందుచేతనంటే అది అనేక జన్మలనుండి బలపడిపోయిఉంది, అది ఒకేసారి పోవటం కష్టం. ఒక కుర్రవాడు స్కూలునుండి ఇంటికి వెళుతూ రాళ్ళగుట్టలోని ఒకరాయినితీసి పైకివిసిరాడు. ఆ రాయి మిగిలినరాళ్ళతో అంది నాకు ఎప్పటినుండో విమానంలా ఎగరాలనిఉంది. నేను విమానంలా ఎలా ఎగురుతున్నానో చూసారాఅంది. ఆ రాయి ప్రక్కనే ఉన్న మేడలోని అద్దాల కిటికీకి తగిలింది, అద్దం బద్దలయ్యింది. అప్పుడు ఆ రాయి అంది చూసారా నాకు ఎదురువస్తే ఎలా నాశనం చేస్తానో చూసారా అనిచెప్పింది. కిటికీ బద్దలయిన తరువాత ఆరాయి లోపలఉన్న తివాచీమీద పడింది. అప్పుడు ఆరాయిఅంటోంది నేను వెళ్ళేటప్పటికి తివాచీ పరచి ఎలా స్వాగతం చెపుతున్నారో చూడండిఅంది. ఆ శబ్దం ఒక నౌకరువిని వచ్చి రాయి తివాచీమీద పడింది, ఎవరో పిల్లవాడు విసిరిఉంటాడు అనుకొని ఆ రాయినితీసి బయటకు విసిరేసాడు. అది తిరిగివచ్చి ఆ రాళ్ళగుట్టలోనే పడింది. అప్పుడు ఆరాయి ఏమిఅంటోందిఅంటే మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టి ఉండలేక బెంగపెట్టుకొన్నాను అందువలన తిరిగివచ్చేసాను అనిచెపుతోంది. మన మనోప్రవృత్తి ఆరాయిలా ఉంటుంది. జరిగేవిఅన్నీ జరుగుతూఉంటాయి. కాని మనం చేసాము అని చెపుతూఉంటాము. ఆ రాయిలాంటి మనోప్రవృత్తిని పోగొట్టుకొంటే జడప్రవృత్తిపోయి చైతన్యంలోనికి రావటానికి అవకాశంఉంది. గురువాక్యాలను అందుకు ఉపయోగించాలి అని చెపుతూ గురువుయొక్క పరిపూర్ణమైన కటాక్ష వీక్షణాలు మనందరిపై ఉండాలి అని కోరుకొంటూ నాన్నగార్కి హృదయపూర్వక నమస్కారములు అందజేస్తూ సెలవు తీసుకొంటున్నాను.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కర్మను యోగంగా చేసినవ్యక్తి కాటన్ మహర్షి. అందువలననే ఆయనను కాటన్‌దొర అనటంకంటే కాటన్‌మహర్షి అనటం నాకు ఇష్టం. స్వార్ధంలేకుండా పనిచేస్తూఉంటే ఇంద్రియాలు శుద్ధిఅవుతాయి. భక్తియోగంవలన మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది. పరమపవిత్రుడికి లోపలఉన్నవస్తువు తనంతట తానుగా వ్యక్తమవుతుంది. కోరికనుబట్టి ఏదీరాదు మనకు

అర్హతఉంటే వస్తుంది. భగవంతునికి పక్షపాతం ఏమీలేదు. మనకు ఎంతవరకు యోగ్యత ఉందో అంతవరకు ఆయన అనుగ్రహం మనకు అందుతుంది. ఆయన అనుగ్రహం సంపాదించాలంటే కేవలం మన భక్తిని పూజగదికే పరిమితం చేయకూడదు. దైనందినజీవితంలో వ్యక్తిభావనలేకుండా ప్రవర్తించాలి. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తోంది. భగవంతుడే కర్తఅని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం మనకుఉంటే ఈక్షణంలో దుఃఖంనశిస్తుంది. కర్తృత్వమే దుఃఖానికి కారణం. కర్తృత్వం నశిస్తే అప్పటికప్పుడు హృదయంలోఉన్న ఆనందంవచ్చి నీ సహస్రారాన్ని ముంచేస్తుంది. కర్తృత్వం పూర్తిగా నశించాలంటే వ్యక్తిభావనలేకుండా పనిచేయాలి. గుర్తింపులు కోరుకోకూడదు. గుర్తింపులు కోరుకొంటే వ్యక్తిభావన పెరుగుతుంది. ఈ సాధన కష్టంఅని చాలామంది అనుకొంటారు. కష్టంఅనుకొనేదికూడా ఒక తలంపే. కష్టం, కష్టం అనుకోవటంవలననే మనకు ఇబ్బందిఅంతా వస్తోంది. దైనందినజీవితంలో మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగాఉండాలి. అవసరమైనప్పుడు మాట్లాడాలి, అవసరంలేనప్పుడు మాట్లాడకూడదు. ఎంతవరకు మాట్లాడాలో అంతవరకే మాట్లాడాలి. మాట sweet గా soft గా ఉండాలి. సత్వగుణం ప్రాక్టీసుచేసుకొంటూరావాలి. మాటలో, చేతలో రజోగుణం ఉండకూడదు. ఈ లోకంలోనికి నీవువచ్చి వెళ్ళిపోయిన జాడకూడా తెలియకూడదు అనేవారు భగవాన్. అంటే అంత నిర్మలంగా, అంతకూల్‌గా పనిచెయ్యి. మనం ఏ యోగంలో ప్రయాణంచేసినా మన సాధన అంతా ఎక్కడ కేంద్రీకరించాలిఅంటే దేహాభిమానాన్ని తగ్గించుకొంటూరావాలి. దేహంతో ఏనేనుఅయితే తాదాప్యం పొందుతోందో దానిలోనుండి విడుదలపొందాలి. భగవంతునిదగ్గరనుండి ఏదీ మనం బలవంతంగా పొందలేము, ఆయన అనుగ్రహంవలన మనం పొందుతాము. భగవంతుని అనుగ్రహం పొందటానికి అనుగుణంగా మన జీవితవిధానాన్ని తీర్చిదిద్దుకొంటే ఆయన అన్నీఇస్తాడు, మోక్షంకూడాఇస్తాడు.

శరీరము, మనస్సు మనకు స్వాధీనంలోఉండాలి, ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు అవి మనకు ఉపయోగపడాలి. మానవుడికి కావలసింది సుఖం, శాంతి, ఆనందం. డబ్బులో సుఖంఉందిఅని డబ్బుసంపాదిస్తాడు, పెళ్ళిలో సుఖంఉందిఅని పెళ్ళిచేసుకొంటాడు. మానవుడు ఏపనిచేసినా ఆనందంకోసమే చేస్తాడు. డబ్బులో ఆనందంఉందిఅని ముందు డబ్బు సంపాదిస్తాడు తరువాత తెలుస్తుంది అందులో ఆనందంలేదని. ఆనందం ఎక్కడోఉంది అని అనుకొంటూ ఉంటాడు. లోపలఉన్నవాసన విషయాలలో ఆనందంఉందిఅని మనకు అనిపింపచేస్తుంది. అదేమాయ. ఒకోమనిషికి ఒకోరకమైన వాసన ఉంటుంది. ఆ వాసనే విషయాలను చింతింపజేస్తుంది. వాసనాక్షయం అయితేగాని నీవు విషయచింతననుండి బయటకురాలేవు. అకారణభక్తి ఉన్నవాడికి ఈశ్వరుడు సృష్టించిన విషయాలకంటేఈశ్వరుడే వాడికి కావాలి. వాడికి ఈశ్వరుడిమీద భక్తిఉంటుంది, ప్రేమ ఉంటుంది. ఎందుకు ఇంతప్రేమ ఉందిఅంటే కారణం కనబడదు అది అకారణభక్తి. అకారణభక్తివలన అన్నీవస్తాయి, మోక్షంకూడావస్తుంది. వారు మనలను ప్రేమిస్తున్నారు, వీరు మనలను ప్రేమిస్తున్నారుఅని మనం అనుకొంటాము. అహంకారంతో ప్రేమించే ప్రేమనిజంకాదు. అసలు ప్రేమ ఉన్నచోట కోరిక ఉండనే ఉండదు. ఈశ్వరుడికంటే మనలను ప్రేమించేవారు ఈ సృష్టిలో ఎవరూలేరు. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడుఅని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసంఉంటే మనం అహంభావనలోనుండి విడుదలపొందుతాము. మనం ఒకపనిచేస్తే పొగిడేవారు ఉంటారు, విమర్శించేవారు ఉంటారు. మంచిపనిచేసి దానిని మెచ్చుకోవాలి అని అనుకొంటే దానివలన అహంభావన పెరుగుతుంది. సాధన రహస్యంఒకటే అహంభావనకు food supply అవ్వకుండా చూసుకో, ఈ జన్మలోనే నీవు జీవన్ముక్తుడవు అవుతావు. అహంభావన ఎప్పుడైతే నశించిందో నీలోపల ఉన్న నిజం నీకు వ్యక్తమవుతుంది. దాని స్వరూపమే ఆనందం, దానిస్వరూపమే శాంతి, దానిస్వరూపమే ఉండటం. దేహం మరణించినప్పుడు మనం మరణిస్తాముఅని మనం అనుకొంటాము దేహం మరణించినప్పటికి నాకు మరణంలేదు, దేహానికి నాకు కొంచెంకూడా సంబంధంలేదు, దేహానికి సంబంధంలేకుండా నేను ఉన్నాను అనే అనుభవం భగవాన్‌కు కలిగింది. దేహం మరణించినప్పటికి మరణంలేనివస్తువు ఒకటిలోపలఉంది. ఆ వస్తువుఆయనకు అనుభవంలోనికివచ్చింది. ఇదిఅంతా కొన్ని క్షణాలలో జరిగింది అది ఈశ్వరానుగ్రహం. ఆయనలో అసలువ్యక్తిభావన కనబడదు. మీఅనుగ్రహంవలన మాకు జ్ఞానంకలగాలిఅని ఎవరైనా అడిగితే ఎవరి అనుగ్రహంవలన నాకు జ్ఞానంకలిగిందో వారి అనుగ్రహంవలననే మీకు జ్ఞానంకలుగుతుందిఅని చెప్పేవారు. మనం ఎక్కువగా దేహగతమైన నేనును ప్రతీవిషయంలోను వాడతాము. కాని ఆయన మాటలలో ఎక్కడా అది కనబడదు. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా మిధ్యానేనులోనుండి విడుదలపొందాలి మనం ఏపనిచేసినా ఇష్టంతోగాని, అయిష్టంతోగాని చేస్తాము. మనం ధర్మానుగుణంగా పనిచేయటంలేదు. అందువలననే మనకు జ్ఞానం కలగటంలేదు. మనలో ధర్మంకోసం పనిచేసేవారు ఎంతమందిఉన్నారు? అమ్మమంచిదా, చెడ్డదా అనేది అనవసరం. తల్లిని చూడమని భగవంతుడు చెప్పాడుకదా అని తల్లిని చూసేవారు మనలో ఎంతమంది ఉన్నారు? తల్లి నిజంగా మంచిదికాకపోయినా భగవంతుడు తల్లిని చూడమని చెప్పాడు కాబట్టి తల్లిని చూడాలి. మన ఇష్టాన్ని, అయిష్టాన్ని ఒకప్రక్కనపెట్టి ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూఉంటే మిధ్యానేను దానిఅంతట అదే రాలిపోతుంది మనం బలవంతంగా దానిని పోగొట్టుకోవాలంటే అది పోదు. రాగద్వేషములనుండి ఇష్టము, అయిష్టము వస్తాయి. ఇదిఒకఅడవి. ఇందులోనుండి

బయటకు రాకపోతే చిత్తశుద్ధి కలుగదు. చిత్తశుద్ధిలేనివారికి చిత్తశాంతిలేదు. శాంతిలేనివాడికి సుఖంలేదు. మనం ఏనాటికయినా మనహృదయంలోఉన్న నిజం దగ్గరకువెళ్ళాలి లేకపోతే మనకు స్వేచ్ఛలేదు. నిజందగ్గరకు వెళ్ళలేకపోతే ప్రకృతిలోనికి వస్తూనే ఉంటాము, జనన మరణములనుండి విడుదల పొందలేము. అందువలన హృదయంలోఉన్న నిజందగ్గరకు మనలను తీసుకొనిపోవటానికి భగవాన్, ఆచార్యులవారు ప్రయత్నంచేసారు.

ఎవరైనా పొగిడితే మనకు సంతోషంవస్తుంది, ఎవరైనా విమర్శిస్తే మనకు దుఃఖం వస్తుంది. వీటినుండి బయటకు రావటానికి భగవాన్ ఒక చిట్కా చెప్పారు. నీకు ఎవరైనా అపకారంచేసినా ఉపకారంచేసినా, నిన్ను ఎవరైనా పొగిడినా విమర్శించినా ఇదిఅంతా God's doing అంటే దేవుని పని అనిఅనుకో. అక్కడకూడా దేవుడు ఉన్నాడుకదా ఆయనే ఇదిఅంతా చేయిస్తున్నాడు అని అనుకో అప్పుడు నీమనస్సు చల్లబడుతుంది. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తోంది. ఇది తెలుసుకొంటే ఈక్షణంలో నీదుఃఖం అణిగిపోతుంది. మనస్సు, మాట అణగాలి. మనస్సు అణిగినచోటనుండి జ్ఞానం ఉదయిస్తుంది. అక్కడనుండి నిజమైనమౌనం ప్రారంభమవుతుంది. ఆ మౌనంలోనుండి వచ్చినచూపే మనలను పవిత్రంచేస్తుంది. Human nature ఏవో తప్పలు చేస్తూఉంటుంది. Human nature ను Divine nature గా మార్చటానికి సాధన అవసరం. ఎవడికైతే Divine nature వచ్చిందో వాడికి లోపలఉన్న Divinity అందుతుంది. మనం ఆహారవిషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఆహారంవిషయంలో జాగ్రత్తగాఉంటే ప్రాణశక్తి మన స్వాధీనంలోనికి వస్తుంది. గాలి మనకులోపలకువెళుతూఉంటుంది, బయటకు వస్తూఉంటుంది. ఈ ఉచ్ఛ్వాస, నిశ్వాసలను గమనిస్తూ ఉండటంవలనకూడా నీ మనస్సు స్వాధీనంలోనికి వస్తుంది. మనం దేహానికి కంఫర్టు కోరుకొంటున్నాముగాని మనస్సుకు కంట్రోలు అవసరమని మనకు తెలియటంలేదు. మనోనిగ్రహంవలన మనకు శాంతి కలుగుతుంది. ఈ ప్రపంచంలోనుండి మనం Withdraw అవ్వవచ్చుగాని మనస్సులోనుండి Withdraw అవ్వటం అంత తేలికకాదు. మనస్సులోనుండి Withdraw అవ్వటానికే సాధన. నాలోఉన్న దోషాలను తొలగించి నన్ను సద్గుణాలతో, సహృదయంతో అలంకరించు అని అక్షరమణమాలలో భగవాన్ అన్నారు. అది గురువు చేసేపని. మనకు సహృదయంకలిగితే అదే మనలను హృదయంలోఉన్న పరమేశ్వరుడిదగ్గరకు తీసుకొనిపోతుంది. దేహమునేనుఅనే తలంపునుండి మనం విడుదలపొందాలి. అది పెరిగే వాతావరణం మనం కల్పించకూడదు. మనమాట, వేషధారణ చాలా సింపుల్‌గా ఉండాలి. మనలోపలఉన్నవస్తువు ఎంత సింపుల్‌గాఉందో, ఎంత సహజంగాఉందో మన దైనందినజీవితం అంతసింపుల్‌గాఉంటే, అంతసహజంగాఉంటే నదివెళ్ళి సముద్రంలో ఐక్యమయినట్లు నీవు హృదయంలోఉన్న

పరమేశ్వరుడిలో ఐక్యమవుతావు. మనకు ఉన్న అర్హతను భగవంతుడు చూస్తూఉంటాడు, మనం భగవంతుడిని మోసం చేయలేము.

గీతలో భగవంతుడు చెప్పినది నూటికి నూరుపాళ్ళు సత్యం. కాని అది మనకు అవగాహన కావటంలేదు. ఎందుచేతనంటే ఏ చైతన్యస్థాయిలోనుండి ఆమాటచెప్పాడో ఆ చైతన్యస్థాయి మనకు లేదుకాబట్టి మనం వింటున్నా, చదువుతున్నా అది మనకు అవగాహన కావటంలేదు. దానిని మనం జీర్ణించుకోలేకపోతున్నాము ఎందుచేతనంటే ఆ ఎత్తుకు మనం ఎదగలేదు. ఆ ఎత్తుకు ఎదగటానికే గురువు అనుగ్రహంకావాలి అని ఇంతకుముందు రామకృష్ణగారు చెప్పారు. దేహము నేనుఅనేది ఒకతలంపు. అది ప్రథమతలంపు. దానికి ఇతరతలంపులువస్తూఉంటాయి. దేహమునేనుఅనే తలంపును జపించటంకాదు. నీవుఎవరుఅని దానిని ప్రశ్నించు? దానిని విచారణచెయ్యి. ఆ మొదటితలంపే సైతాను. అదే పెద్దదోషి. ఆదోషి నెత్తిమీద దెబ్బలుకొడితే అది Withdraw అవుతూఉంటుంది. అందువలన దానిని జపించటంకాదు, దానిని ప్రశ్నిస్తూఉండు. ఆ మూలతలంపు మూలంలోనే భగవంతుడు ఉన్నాడు. మూలతలంపును Withdraw చేసి దాని మూలంలోనికి పంపగలిగితే, అక్కడ ఉంచగలిగితే అది నశిస్తుంది. అది నశించినవెంటనే అక్కడఉన్న భగవంతుడు నీకు వ్యక్తమవుతాడు.

వేము అహంకారంకోసమే బ్రతుకుచున్నాము. దానిని తీసేయమని మీరుచెపుతున్నారు. దానిని తీసివేస్తే ఇంకబ్రతకటం ఎందుకు అంటున్నారు. వారు అలా ఎందుకు అంటున్నారుఅంటే అహంకారమేవారు అనుకొంటున్నారు. అహంకారంపోతే వారు పోతారు అనుకొంటున్నారు. అహంకారముపోతే వారుపోరు. వారు ఎవరిగా ఉన్నారో అది వారికి తెలియబడుతుంది. మనం సాధనచేస్తూ అహంకారమును అలంకరిస్తే అది ఎలాపోతుంది. ఏదో ఒకగంట సాధనచేసాముఅంటే మిగతా 23 గంటలు మాట ఏమిటి? మన దైనందినజీవితం ఎలా ఉండాలంటే మన మాటలోగాని, చేతలోగాని రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి పెరగకూడదు. భగవంతునిరూపమును, నామమును స్మరించటంవలన మన నామరూపములనుండి విడుదల పొందుతాము. ఈ దేహంనాది, ఈపేరునాది అని అనుకొన్నంతకాలం నీవు అజ్ఞానంనుండి విడుదలపొందలేవు. రూపబుద్ధినుండి, నామబుద్ధినుండి విడుదల పొందినప్పడే నామరూపములులేని సద్వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. రాగద్వేషములు అనే బురదలో నీ మనస్సుఉంది. మనస్సు నశిస్తేగాని నీకు మోక్షంరాదు. ఆ బురదలోనుండి నీమనస్సును బయటకులాగు. ఆ బురదలోనుండి

బయటకు రావటానికి వివేకవంతులతోటి, బుద్ధిమంతులతోటి, శాంతచిత్తముకలవారితోటి, నీకంటే ఎక్కువ చైతన్యస్థాయి ఉన్నవారితోటి సహవాసం చెయ్యి.

నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా నీలోపలఉన్న సద్వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. ఇప్పుడు దేహమునేనుఅనేతలంపు నీకు ఎంత సహజంగాఉందో అలా నీలోపల ఉన్న సద్వస్తువు అంత సహజంగా నీకు వ్యక్తమవ్వాలి అప్పుడుగాని నీవు జననమరణ ప్రవాహంనుండి విడుదలపొందలేవు మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే ఎక్కుగా భగవంతుడికి తెలుసు. కాని అది మనం గుర్తించలేకపోతున్నాము. అందువలననే మనకు శరణాగతి కుదరటంలేదు. శరణాగతివలనకూడా మూలతలంపు నశిస్తుంది, విచారణవలనకూడా మూలతలంపు నశిస్తుంది. మీరు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా మిధ్యానేనునుండి విడుదలపొందాలి. కాని సాధనపేరుమీద దానిని అలంకరిస్తున్నాము ఇంక అందులోనుండి ఎలా బయటకు వస్తాము. నీవు ఒక దేహంతోటి, ఒక నామంతోటి తాదాప్యం పొందుతున్నావు. అది ఒకవేషం. ఆ వేషంనుండి బయటకురా అప్పడు ఉన్నవస్తువు నీకు ప్రత్యక్షముగా అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఈరోజు రామకృష్ణగారు మనకు చెప్పిన సందేశం ఏమిటి అంటే మనం ఏదైతే పొందాలి అనుకొంటున్నావో, ఏభగవంతుడిని అయితే పొందాలి అనుకొంటున్నామో ఆయన అనుగ్రహం లేకుండా, ఆయన దయలేకుండా ఆయనను పొందలేము.

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, పాలకొల్లు ది. 09-12-2001)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మాకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుందా, ఆత్మసుఖం అందుతుందాఅని అందరికి అనుమానం వస్తోంది అందరికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఇందులో తొందరపడవలసిన పనిలేదు. శరీరానికి రోగంవస్తే నూటికి 90 వంతులు తగ్గింది అనుకోండి, ఇంకా 10 వంతులు ఉంది అనుకోండి. దానిని అశ్రద్ధచేస్తే అది పెరిగిపోతుంది. అలాగే 100 రూపాయలు అప్పఉంటే 90 రూపాయలు తీర్చివేసి ఇంకా 10 రూపాయలేకదా అని అలక్ష్యం చేస్తే అది పెరిగిపోతుంది. నిప్పరవ్వ చిన్నదికదా అని వదిలేస్తే అది గడ్డిమేటులను, ఇళ్లను అంటించివేస్తుంది. అలాగే మనలోఉన్న అజ్ఞానాన్ని 90 వంతులు పోగొట్టుకొని 10 వంతులు వదిలేస్తే అది పెరిగిపోతుంది. మీలోఉన్న అజ్ఞానాన్ని, దేహబుద్ధిని నూటికి నూరుపాళ్ళు తగ్గించుకోవాలిఅంటే నిశ్శేషంగా నశించాలి. 1% మిగిలినా అది పునర్జన్మను తీసుకొనివస్తుంది. మీరుబడ్డుకు వచ్చిన తరువాత వచ్చాము అనుకోవాలిగాని ఎట్టిపరిస్థితులలోను దానిని నమ్మటానికి వీలులేదు. ఎప్పడు

మాయ మనలను కమ్ముతుందో చెప్పలేము. చివరిశ్వాసవరకు సాధనలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. సత్పురుషులతో సహవాసం ముఖ్యం. మనకు సబ్జక్టు అర్ధమవుతూఉంటే సాధన పేరుమీద ఎక్కువ శ్రమపడవలసిన పనిలేదు. సబ్జక్టు అర్ధంచేసుకోవటానికి కొంచెం సహనం, ఓర్పు అవసరం. మన బ్రెయిన్‌కు పనిచెప్పాలి. సహనం పెరిగేకొలది ఆలోచనయొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. లోతు ఆలోచనలోనుండే మంచిభావాలు వస్తాయి. ఆలోచనయొక్క లోతులు పెరుగుతూఉంటే చాలా వికారములనుండి బయటకు రావచ్చును.

ఆత్మజ్ఞానం అనేది బాహ్య ప్రక్రియలవలన వచ్చేదికాదు. మనస్సు అణగాలి. సాత్వికబుద్ధిని సంపాదించుకోవాలి. అణిగినమనస్సు ఆత్మవైపుకు జరుగుతూ ఉంటుంది. రజోగుణం, తమోగుణం తగ్గించుకొంటూ సత్వగుణాన్ని పెంచుకొంటూరావాలి. మనం ప్రపంచాన్ని చూస్తున్నాము. ఈ ప్రపంచం ఎంతవరకు నిజంఅంటే ఈ దేహము నేనుఅని ఏ బుద్ధిఅయితే చెపుతోందో ఆబుద్ధి ఎంత నిజమో ఈ ప్రపంచంకూడా అంతేనిజం, మన ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, విరోధాలు, బాధలు అన్నీకూడా అంతే నిజం. మనలోపల ఉన్న బ్రహ్మం, శాంతి, కాంతి ఏదేహంద్వారా ఎక్కువగా వ్యక్తమవుతోందో వారిని గురువులుఅని, అవతారపురుషులుఅని పిలుస్తారు. భగవంతుడు ఆయన ప్రతినిధులను ఈ లోకంలోనికి పంపిస్తాడు. వారు మటుకే ఆయన పనిచేస్తూ ఉంటారు. మనలోపల ఒక సద్వస్తువుఉంది, బ్రహ్మంఉంది. దానిని తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష మనకురాలేదు. మహాత్ములతో, సత్పురుషులతో సహవాసంవలన ఆ తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష కలుగుతుంది. ఈ దేహమునాదిఅని దేహం చెప్పటంలేదు, లోపల ఉన్న చైతన్యం చెప్పటంలేదు. ఈ దేహమునాదిఅని నేనుచెపుతున్నాను. దేహమునాదిఅని ఏ నేనుఅయితే చెపుతోందో దానికి వచ్చే వికారములుఅన్నీ దేహముమీద పడుతూఉంటాయి. అహంకారము ఉన్నంతసేపు నీకు వికారాలు వస్తూఉంటాయి. నీకు సంతోషం వచ్చినప్పడు

జగత్తుతో సంబంధాన్ని పురస్కరించుకొని బ్రహ్మామును ఈశ్వరుడని పేర్కొన్నారు. మనం ఒండొరులతో మాట్లాడుకున్నట్లే, ఈశ్వరునితో కూడా మాట్లాడవచ్చు. అయితే, అందుకు మనశ్శుద్ధి, మనోబలం, ధ్యాననిష్ఠ అవసరం.

- భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి

పొంగిపోకు. అలాఅయితే దేహమునేనుఅనేబుద్ధి పెరిగిపోతుంది, లోపల ఉన్న చైతన్యానికి దూరమవుతావు. దేహప్రారబ్ధమునుబట్టి ఒకోసారి మీాపనులు అవ్వకపోవచ్చు. మీా ఇంటిలోనివారే శత్రువులు అవ్వవచ్చు. అప్పడు కృంగిపోకు. దేహప్రారబ్ధమునుబట్టి ఒకోసారి సన్మానాలు, ఒకోసారి అవమానాలు వస్తాయి. ఇవి ఏమీా నిజంకాదు. నీవు సమానంగా ఉండటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. దేహప్రారబ్ధమునుబట్టి వచ్చే విషయాలకు upset అవ్వవద్దు, నిదానంగాఉండు. నీకోరికలు నెరవేరినా, నెరవేరకపోయినా నీమనస్సును సమానంగా ఉంచుకో. కంగారుపడవద్దు. దేహప్రారబ్ధమునుబట్టి సంఘటనలు జరుగుతూఉంటాయి. అందులో కలవకుండా నీబ్రెయిన్‌ను సమానంగా ఉంచుకో.

ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోండి. మీారు ద్వైతులా, అద్వైతులా అనిగాని, మీాకులంగురించిగాని, మీామతంగురించిగాని నాకు ఏమీాఅక్కరలేదు. ఎవరు ఏదిచెప్పినా మీాదేహాభిమానాన్ని తగ్గించుకోండి. అన్ని మతాలు ఏకాగ్రంగా ఏమిచెపుతున్నాయిఅంటే దేహంతో ఏ నేనుఅయితే తాదాప్యం పొందుతోందో దానిని తొలగించుకోమని చెపుతున్నాయి. అన్ని మతాలు దేనిని తొలగించుకోమని చెపుతున్నాయో దానిని తొలగించుకోవటానికి నీవుచేసే సాధన ఏమిటి? దానిని తొలగించుకోవటానికి నీవుప్రయత్నం చెయ్యి. మీాగురువు ఎవరు అనేదికాదు మీారు పోగొట్టుకోవలసింది పోగొట్టుకోండి. ఇంట్లోనుండి పారిపోవటంవలన జ్ఞానంరాదు. ఎక్కడికివెళ్ళినా పంచభూతాలు ఉంటాయి. హిమాలయాలు చూడటానికి వెళదాముఅని ఒకసారి భగవాన్‌తోఅంటే ఎక్కడికి వెళ్ళినా పంచభూతాలేకదా అక్కడ ఆరవభూతం ఏదైనా ఉందాఅని అడిగారు. నీలోఉండి ఎవడైతే ఇవిఅన్నీ చూద్దామని అంటున్నాడో వాడినిచూడు అనిచెప్పారు. మీారు ఇంటిదగ్గర ప్రశాంతంగా కూర్చొని మీాకు తలంపులు వస్తున్నాయి కదా, ఈ తలంపులు ఎందుకువస్తున్నాయిఅని చూడండి. అన్ని తలంపులకు దేహమునేనుఅనే తలంపే కారణం. అదే root thought. అదే సంసారం. ఈ root thought యొక్క అందానికి దేహం సరిపోదట, లోకంసరిపోదట, దేవుడుఒకడుకావాలట. దేవాలయాలలోఉన్న దేవుళ్ళు అందరూ నీ మనస్సు ఎంతనిజమో వారుకూడా అంతేనిజం. నీకు మనస్సు ఉన్నంతకాలం ఆకారంలేని దేవుడిని ఆరాధించలేవు. అందుచేతనే గుడిలో ఒక ఆకారాన్నిపెట్టి దానిని కొలుచుకోమని మన పెద్దలుచెప్పారు. మూలతలంపునే జీవుడుఅని, మనస్సుఅనిఅంటారు. శరీరం మరణించినతరువాత వీడే ప్రయాణంచేస్తాడు. ఆ మూలతలంపుయొక్క మూలంనీకు తెలియాలి. మూలతలంపు మూలంనీకు తెలిస్తే నిజమైన నారాయణుడు నీకు తెలుస్తాడు.

దేహమునేనుఅనే మొదటితలంపునుండి విడుదలపొందటమే మోక్షం. దేహమునేనుఅనేతలంపు ఎంతప్రమాదంఅంటే అది సత్యమును అసత్యముఅని, అసత్యమును సత్యంఅని చెపుతుంది, మంచివాడిని చెడ్డవాడిగా, చెడ్డవాడిని మంచివాడిగా చెపుతుంది. ఆ తప్పడు భావనలోనుండి నిన్ను విడుదలచేసేవాడే గురువు. నేనుఅనేతలంపు నీలోపలనుండి వస్తోంది. నేనుఅనేతలంపు నిజమైతే అందులోనుండి నీవు విడుదలపొందలేవు. అదినిజంకాదు. అది ఒకతలంపుమాత్రమే. మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో దానికి స్థిరత్వంలేదు. అది ఏమిచెపుతుందిఅంటే ఈ దేహంలోపలనేను ఉన్నాను, దేహంబయట ప్రపంచంఉంది, ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడు అనిచెపుతుంది. ఈ నేను, కనిపిస్తున్న ప్రపంచం, ఎక్కడోఉన్నాడు అనుకొనే దేవుడు ఇవిమూడూ కలిసి ఎప్పడైతే ముద్దఅవుతాయో అదే అద్వైతం. అప్పడు అద్వైతానుభవం నీకు కలుగుతుంది. మనలోపల సత్యవస్తువుఉంది. కాని అది మనకు తెలియటంలేదు. అది నిర్మలంగాపనిచేస్తోంది. మనం గుర్తింపులకోసం పనిచేస్తున్నాము. అది ఎలా పనిచేస్తోందో మనంకూడా అలా పనిచేస్తే అది మనకు వ్యక్తమవుతుంది. హృదయంలోఉన్న సత్యవస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి అని ప్రయత్నంచేసేవాడు కత్తిఅంచుమీాద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాడో అంత జాగ్రత్తగా జీవితంలోనడుచుకోవాలి. ఆధ్యాత్మికజీవితంలో నీవు సంపాదించేది ఏదీలేదు, పోగొట్టుకోవలసిందేఉంది. నీవు డబ్బును, అధికారాన్ని, కీర్తిని సంపాదించవచ్చు దానివలన ఇదిరాదు. దేహమునేనుఅనేతలంపును నీవు త్యాగంచేయగలిగితే అప్పడు నీకు అమృతానుభవం కలుగుతుంది. నేను జపంచేస్తున్నానుఅంటున్నావు. జపంచేయటంవలన పుణ్యంరావచ్చు మంచిదే, నీలోపల ఉండి జపంచేసే జపిఎవడు? జపంచేసి, జపంచేసి నీవుపోగొట్టుకోవలసింది ఆజపినే అని నీకు అర్ధమవ్వాలి. ఈ సమస్య పరిష్కారం అయ్యేవరకు నీకుశాంతిలేదు. మూలతలంపు అనేది నీ సొంతసమస్య. దానిని నీవేపోగొట్టుకోవాలి. కొంతమంది వేము ప్రజాసేవచేస్తున్నాముఅని చెపుతారు. ప్రజాసేవమంచిదే. ప్రజాసేవచేయటంద్వారా మూలతలంపుపల్చబడాలి. మూలతలంపునుండి విడుదల పొందటానికి నీవుచేసే ప్రజాసేవ సహకరించాలి. ప్రజాసేవ చేయటంద్వారా మూలతలంపు పెరిగితే నీకు కీర్తిరావచ్చుగాని అసలు సున్న. Bear insult, Face disappointment ఇదికూడా సాధనలో ఒకభాగము. సాధనఅంటే ఎక్కడో ఒకచోట కూర్చొని చేసేదే సాధనకాదు, నీమనస్సుయొక్క చలనాన్ని తగ్గించేది ప్రతీదీ సాధనే. ఒకేసారి అద్వైతంరాదు. ద్వైతం మంచిదే. ద్వైతం అద్వైతానికి దారితీయాలి. నీ మనస్సులో వికాశంరావాలి. ఏదోపూజచేస్తున్నాముఅంటే సరిపోదు. మీారుదేవుడిని ఏదో ఒకపరంలోచూస్తున్నారు. మీాకు ఇష్టమైన ఆ దేవుడినే సృష్టిఅంతా చూడగలగాలి. భక్తిమంచిదే, భక్తి జ్ఞానంగామారాలి.

మనిషికి కావలసింది దేవుడుకాదు, వాడికి ఆనందంకావాలి. అది ఎక్కడోఉంది అనుకొంటున్నావుగాని అది నీహృదయంలోనేఉంది. అది అలాజరిగింది, అది ఇలాజరిగితే బాగుండును, మా భవిష్యత్‌లో రోజులు ఎలావెళతాయిఅని ఇలా ఏదో ఒకటి మనం అనుకొంటూ ఉంటాము. ఏమీా అక్కరలేదు మీా హృదయంలోఉన్న ఆనందం మీాకు అందుతూ ఉంటే నీకు భూత, భవిష్యత్, వర్తమానముల గొడవ ఏమీాలేదు, జనన మరణముల గొడవ ఏమీాలేదు. అప్పడు అంతా ఆనందమే. బ్రహ్మానుభవంపొందినవాడు సముద్రంలో

ఎంతనీరుఉందో అంత ఆనందంలో ఊగిసలాడుతూఉంటాడు. వాడికి దేహం ఉండటంవలన లాభంలేదు, దేహంపోవటంవలన నష్టంలేదు. రామకృష్ణుడు, రమణమహర్షి ఏమీ పండితులుకాదు, వారి బోధలో నిరాడంబరత కనబడుతుంది. అక్కడ దేహగతమైన నేను కనబడదు, అక్కడ ఉన్నది Universal I. మీరు ఏమీ అనుకోకుండా ఉండండి. అనుకొంటే జీవుడు, అనుకోకపోతే దేవుడు. మీరు ఏ విషయానికి upset అవ్వకుండాఉంటే మీరు దేవుడుఅవుతారు. సబ్జక్టునుసరిగా అవగాహన చేసుకోండి. సబ్జక్టు సరిగా అవగాహన అయితే 90% వస్తుంది, మిగతా 10% ప్రాక్టీసుచేస్తే సరిపోతుంది. అవగాహన లేనప్పుడు బండతనంగా ప్రాక్టీసుచేసినా అదిరాదు. భగవంతుడు ఒకడు ఉన్నాడుఅని సజీవమైన విశ్వాసం, పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం నీకుఉంటే సాధనతోపనిలేదు, ప్రాణాయామంతో పనిలేదు నీమనస్సు అణిగిపోతుంది, నీకు స్వేచ్ఛ కలుగుతుంది. లోపలసత్యంలేదుఅనుకో ఎవరికీ అనుభవంలోనికిరాదు. అది ఉందికాబట్టే కొంతమందికి అనుభవంలోనికి వచ్చింది. ఏ సంఘటనద్వారా మన జీవితాన్ని మలుపుత్రిప్పతాడో చెప్పలేము ఆ ముహూర్తము భగవంతుడు పెట్టుకొంటాడు. అంతవరకు నీచేతిలోఉన్న పనిని హృదయపూర్వకంగా చెయ్యి, పనిని విడిచిపెట్టవద్దు. పనిచేయటంవలన దుఃఖంరాదు, నాది అనుకోవటంవలన దుఃఖంవస్తోంది. ఇంట్లో పనికూడా వీరుఅంతా నావారు అనుకొని పనిచెయ్యవద్దు. రైల్వేమాష్టారు స్టేషన్‌లో ఎలాపనిచేస్తారో ఇంటిదగ్గర నీవు అలాగ పనిచెయ్యి. స్టేషన్‌లో ఒకరోజు ఎక్కువ డబ్బువచ్చినా, ఒకరోజు తక్కువవచ్చినా ఆ డబ్బు తీసుకొనివెళ్ళి బ్యాంక్‌లో కడతాడు. దీనితో ఆయనకు ఏమీ సంబంధంలేదు. అలాగే నీవు ఇంట్లో పనిచేసేటప్పుడు డ్యూటీగా చెయ్యి. నాదిఅనుకొని చెయ్యవద్దు.

మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శించినప్పుడు మీకు బాధకలుగుతుంది. ఎవరు బాధపడుతున్నారు? నీశరీరం బాధపడటంలేదు, నీలోపల ఉన్న చైతన్యానికి దీనితో సంబంధంలేదు. దేహంతో తాదాప్యంపొందే నేను బాధపడుతోంది. అందులోనుండి విడుదల పొందటమే మోక్షం. దేహమునేనుఅనేతలంపు నీకు ఎంతస్పష్టంగా తెలుస్తోందో అంత స్పష్టంగా నీలోపల ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి రావాలి. అప్పుడు నీకు నిజమైన స్వేచ్ఛ, ఆనందం కలుగుతుంది. మీలోపల ఉన్న ఆనందంమీకు అందితే అప్పుడు దేవుడువచ్చి మీకు కనిపించినా మీకు చూడాలని ఉండదు. అక్కడనుండి వచ్చే ఆనందం అటువంటిది. అప్పుడు వైకుంఠంకూడా నీకు గడ్డిపరకతో సమానంగా అనిపిస్తుంది. హృదయంలోఉన్న ఆనందం నీకు అందకపోతే వైకుంఠం గొప్పగాఅనిపిస్తుంది, కనిపించేవారు అందరూ గొప్పగా అనిపిస్తుంది, ప్రతీదీ గొప్పగా ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచంలో భగవంతుడికి తెలియకుండా ఏ సంఘటన జరగటంలేదు. ఆయనకు కళ్ళులేవు కాబట్టి చూడలేడు, కాళ్ళులేవుకాబట్టి నడవలేడు అనుకోవద్దు. ఆయన కళ్ళులేకుండా చూడగలడు, కాళ్ళులేకుండా నడవగలడు, చేతులులేకుండా పనిచేయగలడు. సురేంద్రనాధ్ బెనర్జీ దేశానికి చాలా సేవ చేసాడు. ఒక సభలో ఆయన మాట్లాడుతూఉంటే ఎవరో ఆయనమీద చెప్ప విసిరాడు. నేను ఉద్యోగం

20-12-2001

వదిలిపెట్టి 20 సం॥లు నుండి చేస్తున్న సేవకు మీరుఇచ్చేది ఇదా అని ఆయన చాలాబాధపడ్డాడు. ఎవడో చెప్ప విసరటంకాదు నా అభిప్రాయంలోఅది భగవంతుడు చేసిన పనే. నేను 20 సం॥ల నుండి సేవ చేస్తున్నానుఅనే తలంపు మూలతలంపునుండి వచ్చింది. ఆ తలంపునుండి విడుదలచేసి egoless state కు తీసుకొని వెళ్ళటానికి భగవంతుడుచేసే ఎత్తుగడ అది అని నాకు అనిపించింది. ఆయన 20 సం॥ల నుండి సేవచేసిన మాట నిజమే సేవచేసి మూలతలంపును అలంకరించుకొంటున్నాడు. ఆరకమైన జీవితంలో మరణిస్తే స్మశానానికి 10 వేలమంది రావచ్చు కాని మరణానంతర జీవితం సున్నా. లోపల పవిత్రత లేకపోతే, egoless state పొందకపోతే మరణానంతర జీవితం పెద్దసున్నా. మనం హీరోలము అనుకొంటున్నాముగాని మరణానంతరం మనం జీరోలము. నీ దేహప్రారబ్దమునుబట్టి నీ పరిస్థితులు ఎలాఉన్నా ఎట్టిపరిస్థితులలోను అహంకారమును గ్లోరిఫై చెయ్యవద్దు, అహంకారమును అలంకరించవద్దు. అహంకారము ఎక్కడనుండి పుట్టివస్తోందో నీకు తెలిస్తే నీవు ఋషిఅవుతావు. దానికోసం నీవు లోపలకు ప్రయాణంచెయ్యాలి. అలా ప్రయాణం చేసేటప్పుడు అనేక ఆకర్షణలు వస్తూఉంటాయి. ఏదో ఆకర్షణకు లొంగిపోతే మన సాధన భంగమవుతుంది. మీరు మాటను, మనస్సును కంట్రోలుచేసి సత్యం నీలోపల ఎంతలోతులలో ఉందో అంత లోతులోనికి నీవు వెళ్ళగలగాలి. మానవుడు ధనకాంక్షనుండి విడుదల పొందవచ్చుగాని కీర్తికాంక్షనుండి విడుదలపొందటం చాలాకష్టంఅని టెన్నీసన్ చెప్పాడు. కొంతమంది మంచిపనులుకూడా వారికి గౌరవంవస్తుందిఅంటే చేస్తారు లేకపోతే చేయరు. ఇదికూడా భగవంతుడుచూస్తాడు. ఆయన సాక్షి చైతన్యం. నిన్ను honour చేయటానికి దేవుడు wait చేస్తూఉంటాడు. ముందు మీ బలహీనతలను చూపిస్తాడు. ఆ బలహీనతలవలనవచ్చే నష్టాలు చూపిస్తాడు. ఆ బలహీనతలనుండి విడుదల పొందాలి అనేబుద్ది నీకు వచ్చినతరువాత, నీవు సాధన ప్రారంభించాక అప్పుడు ఆయన అనుగ్రహాన్ని పంపిస్తాడు. అప్పుడు నీ పనిపూర్తిఅయిపోతుంది. అప్పటివరకు ఆయన wait చేస్తూఉంటాడు. అప్పుడు దేవుడులేడుఅని మీకు అనిపిస్తుంది. మీకు తొందరపనికిరాదు. భగవంతుడు ఉన్నాడు. మీకుఉన్న అర్హతనుబట్టి, యోగ్యతనుబట్టి ఆయన తెలియబడతాడు. మనగురించి మనకంటే భగవంతునికి ఎక్కువ తెలుసు. ఎప్పుడు ఎలాచేయాలో ఆయన చేస్తాడు. అనవసరంగా worry పెట్టుకొని B.P. లు పెంచుకోవద్దు. ప్రతీ చిన్నవిషయానికి worry పెట్టుకోవద్దు.

అహంకారంఉంటే అంతాఉంది. నువ్వుఉన్నావు, నేను ఉన్నాను, లోకంఉంది, దేవుడు ఉన్నాడు, పునర్జన్మఉంది, పుణ్యంఉంది, పాపంఉంది. అది లేకపోతే ఏదీలేదు, నువ్వు మిగులుతావు. నీవు ఏదో విడిచిపెట్టటంవలన నీకు జ్ఞానంరాదు. ఏ నేను అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో దానిని విడిచిపెట్టేవరకు నీకు నిజమైన జ్ఞానం కలుగదు. అవగాహన లేకుండా నీకు అనుభవంరాదు. ముందు సబ్జక్టు శ్రవణంచేయండి. శ్రద్ధగా శ్రవణంచేయగా చేయగా మీ అవగాహనయొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. అప్పుడు వస్తువు అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

రమణ భాస్కర

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు

25-12-01	మంగ	కొవ్వాడ	(కాకినాడ వద్ద)సాయిబాబా గుడి
26-12-01	బుధ	కాపవరం	గీతా భవనం
27-12-01	గురు	కేశవరం	గీతా భవనం
31-12-01	సోమ	జిన్నూరు	శ్రీ రమణ జయంతి మహోత్సవం, శ్రీ రమణ క్షేత్రం
05-01-02	శని	ఏలూరు	శ్రీవెంకటేశ్వర స్వామి గుడి వద్ద, రామారావుపేట
06-01-02	ఆది	వడ్లూరు	వయా తేతలి, తణుకు వద్ద
11-01-02	శుక్ర	కొమరగిరిపట్నం	ప్రహ్లాదస్వామి ఆశ్రమం, తూ॥గో॥జిల్లా
19-01-02	శని	మురమళ్ల	వీరేశ్వరస్వామి దేవస్థానం ప్రాంగణంలో
20-01-02	ఆది		
21-01-02	సోమ	మల్కిపురం	సాయిబాబా గుడివద్ద

భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి 122వ జయంతి మహోత్సవములు ది. 31-12-2001 న జిన్నూరు శ్రీ రమణక్షేత్రంలో జరుగును.

అన్ని విద్యలలోకీ ఆత్మవిద్య అత్యంత సులభమైనది. ఎందుచేత? ఇతర విద్యలకు తెలుసుకునేవాడు, తెలుసుకోబడేది, తెలుసుకోడం అనే మూడింటి అవసరమున్నది. ఆత్మవిద్యకు అట్టిదేమీ అక్కరలేదు. తాను తానై వుండడమే కావలసినది. తనకంటే ప్రత్యక్ష విషయం తనకు ఏముంటుంది? కనుక, అది అత్యంత సులభం. "నేను ఎవరిని" ? అని విచారణ చేసుకోడం మాత్రమే ఇచ్చట అవసరం.

\- భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి

పాలకొల్లు క్షత్రియ సంక్షేమ పరిషత్ కార్తీక సమారాధన

ది. 09-12-2001న ఆదివారం కార్తీక వన సమారాధన కార్యక్రమం పాలకొల్లు క్షత్రియ సంక్షేమ పరిషత్ ఆధ్వర్యములో నిర్వహింపబడినది. ఉదయం గం॥ 7-00 లకు కలిదిండి సూర్యనారాయణరాజు దంపతులు పూజా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించిరి. అనంతరం విప్లవవీరుడు అల్లూరి సీతారామరాజు కాంస్య విగ్రహమును పూలమాలతో అలంకరించిరి. ఉదయం గం॥ 10-30 ని॥లకు సభా కార్యక్రమం నిర్వహించబడినది. అధ్యక్షుడు శ్రీ వి. రంగరాజుగారు, కార్యదర్శి శ్రీ పి. శ్రీరామరాజుగారు పరిషత్ నిర్వహించిన కార్యక్రమములను గూర్చి వివరించిరి. సంక్షేమ పరిషత్ గౌరవ అధ్యక్షులు అయిన శ్రీ సిహెచ్. బుద్ధావతారం రాజుగారు హైదరాబాదులో జరిగిన జాతీయస్థాయి టెన్నిస్ వెటరన్ సింగిల్స్ మరియు డబుల్స్ పోటీలలో ప్రథమస్థానం సాధించినందుకు సభ హర్షామోదములు తెలియజేసినది. వివిధ రంగాలలో ఆదర్శమైన కృషి సలుపుతున్న ఒకరికి సన్మానం చేయటం ప్రతీ సంవత్సరం జరుగుతోంది. ఈ సంవత్సరం ప్రముఖ ఆధ్యాత్మిక వేత్త సద్గురు శ్రీ నాన్నగార్కి ప్రముఖ వైద్యులు డా॥ పి. సూర్యనారాయణరాజుగారి చేతులమీదుగా వేదమంత్రోత్సరణలమధ్య సన్మాన కార్యక్రమం నిర్వహించబడినది. అనంతరం పాలకొల్లు క్షత్రియ సంక్షేమ పరిషత్ పరిధిలో నివసిస్తున్న 83 మంది వితంతువులకు ఆర్థిక సహాయం అందించబడినది. తరువాత ఈరోజు నిర్వహించిన ఆటల పోటీలలో విజేతలకు బహుమతులు మరియు సంక్షేమ పరిషత్ సభ్యుల కుటుంబాలలోని పబ్లిక్ పరీక్షలలో మొదటి శ్రేణి విద్యార్థులకు బహుమతులు ప్రధానం జరిగినది.

సభానంతరం మ॥ గం॥ 2-00 లకు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచన సభ నిర్వహించబడినది.